

?La manifestació de la Diada a Vic reivindica l'alliberament nacional però també social

Un centenar de persones participen en l'única manifestació que s'ha fet a Osona per la Diada convocada per l'Esquerra Independentista | La mobilització s'ha fet després de l'ofrena floral institucional on aquest any han participat els pares de Marta Rovira

La capçalera de la manifestació entrant a la plaça Major | Josep Comajuan

Un centenar de persones ha participat aquest dilluns al vespre a l'única manifestació que s'ha fet a Osona amb motiu de la Diada. Ha estat la convocada per l'Esquerra Independentista d'Osona a Vic, just després de l'ofrena floral institucional a la placa de Bac de Roda. La manifestació ha recorregut pels carrers del centre de Vic i s'ha tancat amb un acte polític conduït per Carme Quintero (Capgirem Vic) i on han intervingut Jordi Gámez (COS), Bruna Santanach (Arran) i Carles Riera (diputat de la CUP-CC). Tots ells han coincidit en reivindicar l'alliberament social en paral·lel a l'alliberament nacional, i la desobediència com a eina per aconseguir-lo.

Carme Quintero ha començat la presentació de l'acte recordant l'excepcionalitat de la mobilització d'aquest any, amb més independentistes a la presó que mai, tot i que «la nostra fita no és només la llibertat dels presos, sinó també l'alliberament nacional i social». Ha reivindicat la desobediència, «no com un caprici de l'Esquerra Independentista», sinó com una eina de «pura supervivència». «La República no n'hi ha prou proclamant-la, l'hem de construir dia a dia», ha conclòs abans de donar veu a la resta d'intervencions.

Jordi Gámez ha començat dient que «uns Països Catalans independents no són la solució als problemes de la classe treballadora», ja que «necessitem un país lliure d'oligarquies, de patronals sense escrúpols». En aquest sentit ha estat crític amb el govern català, amb el PDECAT i ERC,

als quals ha posat pràcticament al mateix nivell que els partits espanyolistes en tant que culpables de la precarietat. «A la classe treballadora no se'ns distreu amb simbologies, processos que no porten enlloc i amb discursos buits de contingut social». Finalment, ha posat èmfasi en la crítica als «més grans traïdors a la classe treballadora», els sindicats CCOO i UGT, que han pactat amb la patronal «els nostres sous de merda mentre ells viuen de milionàries subvencions». Gámez ha recordat el trist paper que han fet els dos sindicats en la lluita de les càrnies, en contraposició al que hi ha fet la COS.

Bruna Santanach durant la seva intervenció a l'acte política del final de la manifestació Foto: Sara Blázquez

Bruna Santanach ha contextualitzat la lluita per la independència en un marc revolucionari, no exempt de conflictivitat amb l'Estat espanyol, i ha centrat el seu discurs en la necessitat de prioritzar l'enfortiment de «les estructures organitzatives de l'independentisme popular». Ha afegit que «exigir la implementació de la República als partits, al Govern o al Parlament no té sentit sense nosaltres organitzades als carrers, disposades a lluitar i guanyar», ha dit. «Cal que reforcem que el projecte polític de la independència estigui inequívocament al servei de la classe treballadora». Ha alertat que la lluita per la independència, en tant que manifestació de la lluita de classes, no serà un camí tranquil. I amb tot, ha conclòs que «conquerir la independència és l'única forma de garantir la llibertat de les preses, el retorn de totes les exiliades i l'arxivament de totes les causes obertes». Ha acabat dient que la construcció d'uns Països Catalans independents, socialistes i feministes requerirà d'enormes dosis d'anàlisi, crítica i autocrítica, però sobretot, i citant Lenin, «cal tenir clar que la revolució no es fa, s'organitza».

Carles Riera alerta de les dificultats de sumar amb la resta de forces sobiranistes

Finalment, Carles Riera ha dit que avui comença un nou cicle de mobilització popular per la independència. A diferència dels temps que alguns deien que es podria fer «de la llei a la llei», s'haurà de fer «de lluita en lluita, de combat en combat, disputant a l'Estat espanyol el control democràtic i popular del territori, de les institucions, dels recursos i de l'espai públic». I és que ja ha advetit als altres partits sobiranistes que si s'ha de sumar no serà a partir de pactes amb l'Estat a qui no se li discuteix des de les institucions cap de les conquestes assolides fins l'1 d'Octubre. «Caldran més 1 d'Octubre, i sobretot més llargs 3 d'Octubre», ha afegit. El camí per implementar la República, sigui a través d'una declaració unilateral d'independència, a través d'un referèndum acordat o d'un altre referèndum unilateral, ha de ser segons Riera «fruit d'una ferma, convençuda i decidida unilateralitat tant popular com institucional, d'una sostinguda i creixent desobediència civil no violenta, d'una irreductible insubmissió col·lectiva». En un altre clar avís a la resta de forces sobiranistes, ha afegit que «no hi haurà unitat independentista si no hi ha voluntat de ruptura amb l'Estat». També ha reivindicat la lluita antifeixista i la unitat popular que permeti enderrocar el règim del 78, també de la mà de l'internacionalisme, començant per exercir «la millor de les solidaritats» amb els republicans espanyols, que també lluiten, com l'independentisme popular català, per la conquesta dels drets i de la justícia.

*La manifestació ha recorregut pels carrers del centre de Vic, amb principi i final a la plaça de Bac de Roda
Foto: Sara Blázquez*

La manifestació s'ha fet després de la tradicional ofrena floral institucional davant la plaça de Bac de Roda, a la rambla de les Davallades. Aquest any, també precedida per una altra ofrena al monument a l'heroi osonenc del 1714 que hi ha davant l'església del Carme, i que va inaugurar per la Diada de l'any passat Jordi Cuixart. De fet, el clam per la llibertat dels presos i el lliure retorn dels exiliats ha estat una constant en l'acte d'avui. Començant per la més aplaudida de les

ofrenes, la dels pares de la secretària general d'ERC, la vigatana Marta Rovira, exiliada a Suïssa, que hi representaven l'Associació Catalana pels Drets Civils. També molt aplaudida l'ofrena del CDR, sobretot, i d'ANC i Òmnium i els tres grups municipals sobiranistes. L'únic grup que no ha fet ofrena ha estat Plataforma Vigatana. I l'únic que ha rebut alguns xiulets del públic, el PSC.